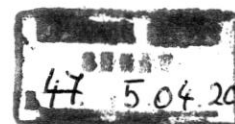

PRIM MINISTRU

Doamnă președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind transmiterea unui teren aflat în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate C.F.R. – S.A., din domeniul public al statului în domeniul public al Municipiului Câmpina, inițiată de doamna senator PSD Laura Mihaela Fulgeanu Moagher (Bp.3/2021).*

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare transmiterea unui teren, aflat în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R. – S.A.”, din domeniul public al statului în domeniul public al Municipiului Câmpina.

II. Observații

1. Precizăm că, în conformitate cu dispozițiile *Hotărârii Guvernului nr. 643/2011 pentru aprobarea Condițiilor de închiriere de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” - S.A. a unor părți ale infrastructurii feroviare neinteroperabile, precum și gestionarea acestora și ale Hotărârii Guvernului nr. 177/2014 privind modificarea anexelor nr. 2 și 3 la*

Hotărârea Guvernului nr. 643/2011 pentru aprobarea Condițiilor de închiriere de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” - S.A. a unor părți ale infrastructurii feroviare neinteroperabile, precum și gestionarea acestora linia de calea ferată Câmpina - Câmpinița - Telega face parte din infrastructura feroviară neinteroperabilă.

În anul 2013, din cauza stării tehnice necorespunzătoare a podului de beton armat precomprimat situat la km 0+609 (zona cap Y, stația CFR Câmpina), linia anterior menționată a fost închisă circulației feroviare.

Terenul aferent liniei este înscris în sistemul integrat de cadastru și de carte funciară, are ca proprietar Statul Român, se află în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și este concesionat către Compania Națională de Căi Ferate „CFR”- S.A., având numerele de carte funciară 27543, 27544 și 27558 U.A.T. Câmpina și numărul de carte funciară 21817 U.A.T. Poiana Câmpina.

2. Precizăm că pentru identificarea bunului ce se propune a fi transmis sunt aplicabile prevederile pct. 2 din anexa la *Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului*, potrivit cărora:

„Actele normative de actualizare a inventarului bunurilor din domeniul public al statului sunt însoțite de o anexă care cuprinde obligatoriu următoarele date:

- administratorii bunurilor respective și codul unic de identificare al acestora (CUI); - numărul de identificare MFP al bunului; - codul de clasificare și elementele-cadru de descriere tehnică, conform anexei nr.3

- valoarea de inventar a fiecărui bun și totalul valoric al acestora, cu excepția valorii de inventar aferentă bunurilor din domeniul public al statului încadrate la grupele 8.01, 8.02, 8.03 și 8.15, din anexa nr. 3”.

Semnalăm că inițiativa legislativă nu conține o astfel de anexă.

De asemenea, precizăm că potrivit prevederilor art. 46 alin. (2) lit. i) din *Legea cadastrului și publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, constituie contravenție „întocmirea de acte translativ de proprietate fără extras de carte funciară”, sens în care considerăm că era necesar ca documentația ce însoțește proiectul de act normativ să cuprindă și extrasele cărților funciare, de dată recentă, în care dreptul de proprietate să fie intabulat în favoarea statului român. Numărul cărților funciare pentru imobilul respectiv trebuie menționate în anexa proiectului, la datele de identificare a acestuia.

3. Semnalăm că inițiativa legislativă nu precizează clar obiectivul investițiilor publice ce se doresc a fi realizate, sursele de finanțare, precum și termenul de realizare.

Având în vedere că obiectul de reglementare al propunerii legislative îl constituie trecerea bunului din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, în ceea ce privește tipul actului normativ, considerăm că trebuia avute în vedere, prevederile art. 860 alin.(3) din Codul civil, potrivit cărora *„Bunurile care formează obiectul exclusiv al proprietății publice a statului sau a unităților administrativ-teritoriale potrivit unei legi organice nu pot fi trecute din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale sau invers decât ca urmare a modificării legii organice. În celelalte cazuri, trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale și invers se face în condițiile legii”*.

Precizăm că pentru trecerea terenurilor feroviare din administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „CFR”- S.A. în administrarea instituției publice locale, este necesar să se țină cont de prevederile Partea V Capitolului II „Trecerea bunurilor în domeniul public” din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, cu modificările și completările ulterioare*.

De asemenea, considerăm că ar putea fi relevantă și *Decizia Curții Constituționale nr. 683/2020 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind transmiterea unui teren aflat în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor și în concesiunea Companiei Naționale de Căi Ferate „CFR”- S.A., din domeniul public al statului în domeniul public al municipiului București*.

În condițiile în care bunul nu este declarat prin lege că ar constitui obiectul exclusiv al proprietății publice a statului, considerăm că acesta poate fi trecut din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale prin hotărâre a Guvernului.

În ambele cazuri, considerăm necesar ca transferul interdomenial să se realizeze, pentru respectarea principiului autonomiei locale, la cererea autorității deliberative a unității administrativ-teritoriale, în speță Consiliul Local al Municipiului Câmpina. În acest sens, se impunea anexarea la documentația ce însoțește proiectul de act normativ a unei hotărâri a consiliului local prin care să se aprobe solicitarea privind transmiterea imobilului din domeniul public al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale.

De asemenea, se constată că proiectul nu este însoțit de acordul actualului administrator al bunului respectiv, care poate să se pronunțe cu privire la oportunitatea transmiterii și cu privire la justificarea temeinică a încetării uzului sau interesului public național pentru acest imobil.

4. Semnalăm că inițiativa legislativă nu are caracterul unui act normativ în sensul *Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, ci, în raport cu domeniul de incidență a reglementării vizând aprobarea transmiterii unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale, apare mai degrabă ca având caracter individual, fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, *de plano*, într-un singur caz prestabilit fără echivoc (în acest sens, menționăm deciziile Curții Constituționale nr. 600/2005¹, nr. 970/2007² și nr. 494/2013³).

Prin Decizia nr. 118/2018⁴, paragrafele 30-31 (făcând referire la Decizia nr. 600/2005, Decizia nr. 970/2007, Decizia nr. 494/2013) și Decizia nr. 574/2014⁵, par. 21, Curtea a reiterat jurisprudența sa unitară potrivit căreia legea, ca act juridic al Parlamentului, reglementează relații sociale generale, fiind, prin esența și finalitatea ei constituțională, un act cu aplicabilitate generală. Prin definiție, legea, ca act juridic de putere, are caracter unilateral, dând expresie exclusiv voinței legiuitorului, ale cărei conținut și formă sunt determinate de nevoia de reglementare a unui anumit domeniu de relații sociale și de specificul acestuia. Or, în măsura în care domeniul de incidență al reglementării este determinat concret, aceasta are caracter individual, ea fiind concepută nu pentru a fi aplicată unui număr nedeterminat de cazuri concrete, în funcție de încadrarea lor în ipoteza normei, ci, *de plano*, într-un singur caz, prestabilit fără echivoc.

Așadar, legea în cauză apare ca fiind în dezacord în special cu principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin.(4) din *Constituția României, republicată*.

¹ cu privire la constituționalitatea Legii pentru reglementarea situației juridice a unor bunuri care au aparținut fostului suveran al României, Mihai;

² referitoare la sesizarea asupra neconstituționalității Legii privind atribuirea unei locuințe generalului în retragere Marin Lungu;

³ cu privire la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Memorandumului de înțelegere încheiat între statul român și The Rompetrol Group N.V., semnată la București la 15 februarie 2013;

⁴ referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru înființarea Liceului Teologic Romano-Catolic II. Rákóczi Ferenc;

⁵ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 216/2008 privind transmiterea cu titlu gratuit a unui pachet de 1.369.125 de acțiuni deținute de stat la Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” - S.A. Constanța, reprezentând 20% din capitalul social, către Consiliul Local al Municipiului Constanța.

De asemenea, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, că acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter *infralegal*, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art. 61 alin. (1) din *Constituție* și transformarea acesteia în autoritate publică executivă. Or, o astfel de interpretare este contrară celor statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa și, prin urmare, în contradicție cu prevederile art. 147 alin. (4) din *Constituție*, care consacră obligativitatea *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale (Decizia nr.494/2013).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Florin-Vasile CÎȚU

PRIM-MINISTRU

Doamnei senator **Anca Dana DRAGU**
Președintele Senatului